

Komt de kerk aan jongeren toe?

Op zaterdag 24 april zijn ongeveer 85 belangstellenden in de Ontmoetingskerk te Loosduinen bijeen geweest om deel te nemen aan de diakonale conferentie „Komt de kerk aan jongeren toe?”

Deze conferentie werd bezocht door (jeugd)ouderlingen, (jeugd)diakenen, predikanten en gemeenteleden (jongeren en ouderen). De conferentie werd georganiseerd door het Gereformeerd Instituut voor Kerk en Samenleving samen met de diakonie van Loosduinen. Voor het Instituut een goede reden om hiermee zijn 25-jarig bestaan te vieren. Inhoudelijk werd de opzet uitgewerkt door Rijn van Kooy, directeur van genoemd instituut en door Hans van Dam, consulent jeugd- en jongerenpastoraat.

De heer Van Andel, oud-hoofdcommissaris van de kinder- en zedenpolitie, was uitgenodigd om de probleemvelden te schetsen waarin jongeren voor een deel in Groot Den Haag leven.

Van Andel noemde met name de jongeren die op zoek zijn naar de zin van hun bestaan, maar die niet vinden. De vereenzaming is groot onder hen. In uiterste situaties kan dit leiden tot zelfmoord.

Ook is onder hen wel crimineel gedrag te bespeuren om een uitweg te vinden uit veelal uitzichtloze omstandigheden: geen thuis, geen werk... Sommigen zoeken een uitweg in jeugdprostitutie...

Een ander probleem voor groepen jongeren is het isolement door discriminatie van anderen: de tweede en derde generatie buitenlanders en ook homofiele jongeren ervaren het aan den lijve.

Als jongeren een uitweg zoeken uit een bestaan zonder toekomst en daarbij soms met geweld „het gezag” aantasten, wordt door velen, ook binnen de kerk om een harde aanpak gevraagd.

Achtergronden

Maar kennen wij de achtergronden waardoor bijv. jongeren gaan kraken? Kan de kerk voor deze jongeren geen luisterend oor hebben en bemiddelend optreden? Ook voor jongeren die aan alcohol of drugs verslaafd zijn en voor niets anders meer willen leven? Kan de kerk dan niet inspringen bij spanningen in de gezinnen e.d.?

Per jaar lopen tweeduizend jongeren weg van huis in Den Haag; velen zijn op zoek en vinden elkaar soms op ontmoetingsplaatsen als „Het Paard van Troje”; daar komen hun verhalen los vol onzekerheid en spanning.

De kerk kan luisteren en present zijn. Ze moet durven experimenteren en gaan langs de grens van de burgerlijke gehoorzaamheid om met de jongeren iets te doen, t.a.v. het vinden van woonruimte, werk, van het verhelpen van te lage uitkeringen en toelagen.

Mogelijkheden voor de kerk

Na de inleiding van de heer Van Andel is er 's morgens intensief gesproken in groepen over de vraag of men in de eigen situatie problemen tegenkwam die waren genoemd. Opmerkelijk is dat velen aangeven wel individueel als gemeentelid problemen als eenzaamheid, verslaving, werkloosheid e.d. tegen te komen, maar de kerk als organisatie signaleert ze niet of nauwelijks.

Na de lunchpauze droegen in een forumdiscussie Jan Eerbeek, geestelijk verzorger in de gevangenis van Scheveningen en het Huis van Bewaring in Den Bosch, Rob de Graaff, ambulante jongerenwerker van de Haagse Jeugdactie en Ans Piscaer, directeur van het Maatschappelijk Advies- en Informatiecentrum, mogelijkheden aan voor de kerk.

Voor zij een hele rij mogelijke activiteiten noemden werd opgemerkt dat het belangrijk is als kerk daar present te zijn waar het nodig is; bijvoorbeeld: had de kerk niet mee moeten protesteren tegen het opkomend fascisme van de Centruumpartij in Den Haag?

Daarnaast blijken gemeenteleden die zich individueel met de problemen van jongeren rond huisvesting, vereenzaming, verslaving e.d. bezighouden, vaak een gevoel van machteloosheid te krijgen, doordat de kerkelijke organisatie niet toegerust lijkt te zijn zich hierop in te stellen.

Hoort het in de geloofsbeleving van de kerk thuis bezig te zijn met genoemde probleemsituaties van jongeren? En wil de kerk in het helpen van mensen en groepen ook zelf veranderen door die contacten?

De kerk heeft in haar organisatie en gemeenteleden een schat aan mogelijkheden. Een eerste stap is: durf met jongeren in probleemsituaties, je hebt ze ook in eigen kring, in contact te komen en leg verbandingen tussen hen en mensen (groepen) die „kansrijk” zijn.

Zo kan men elkaar tot hulp zijn en komen tot wederzijdse aanvaarding.

Waar te beginnen?

Tenslotte worden enkele voorbeelden genoemd om als kerk jongeren in probleemsituaties tot steun te zijn.

1. Voor jongeren in of na hun gevangenisstraf: meedoen in het pastoraat (kerkdiensten) in de gevangenis; meedoen of steun geven aan het Exodusproject, een begeleidingsproject waarin namens de kerken jongeren uit probleemsituaties begeleid worden naar een nieuw en zinvol bestaan (een huiskameronderdeel daarvan draait al op zaterdagen; enkele vrijwilligers zijn actief met jongeren bezig); of: steun geven aan een speelgoedproject in het Huis van Bewaring in 's-Hertogenbosch. Jan Eerbeek (tel. 646651) kan u over al deze mogelijkheden inlichten, over het Exodusproject ook: Hans van Dam (tel. 466004).

Andere mogelijkheden zijn: bezorgde ouders van jongeren in de gevangenis steunen; en als kerk acte de présence geven bij politie, justitie en gemeentelijke sociale dienst.

2. Voor jongeren zonder werk of met slecht werk: kerk- of sociëteitsruimte beschikbaar stellen voor allerlei activiteiten van deze jongeren, bij voorbeeld een „open huis” met vacaturebank, door de jongeren zelf gerund; ondersteuning van het streven naar betaalde werkprojecten samen met werkloze jongeren; en: via de pastorale zorg contact zoeken met deze jongeren en luisteren naar hun verhalen en vragen; mogelijk met hen themadiensten over jeugdwerkloosheid organiseren.

Voor al deze mogelijkheden kunt U inlichtingen inwinnen bij Hans van Dam. Daarnaast kan men als kerk proberen het feit aan te pakken dat vele jongeren onder de 20 onderbetaald worden, of als ze zwart werken, onverzekerd zijn. Informatie hierover is te verkrijgen bij Ans Piscaer (tel. 635831).

Andere groepen

3. Voor jongeren die op straat zwerven, en voor de tweede en derde generatie buitenlanders kan men iets doen door te zorgen voor vrijwilligers bij het organiseren van sporttoernooien, en door mee te zoeken naar een pand voor Surinaamse jongeren, mogelijk een kerkelijke ruimte met vrijwilligers. Voor inlichtingen kan men zich wenden tot Rob de Graaff (tel. 609827).

4. Voor jongeren zonder woonruimte zou de kerk panden kunnen kopen en die aan deze jongeren beschikbaar stellen. Inlichtingen hierover bij Ans Piscaer (tel. 635831).

5. Voor jongeren met gevoelens van vereenzaming of doemdenken, en voor hen die op kamers leven kan men maaltijd-meditatie-gespreksavonden starten als mogelijkheid tot ontmoeting, gesprek en het leggen van contacten. Informatie hierover bij Hans van Dam.

6. Voor jongeren na een situatie van verslaving, die afgekickt zijn en bang zijn terug te vallen kan men vanuit de kerken opvang en begeleiding organiseren. Informatie hierover bij Rijn van Kooy.

Tot slot

Een verslag van de conferentie is naar alle deelnemers en naar de diakonieën gestuurd. Zo kan alles nog eens rustig overdacht worden en gekozen worden welke zaken men ter hand wil nemen. Wilt u naar aanleiding van dit artikel meer informatie dan kunt u terecht bij: Rijn van Kooy, Geref. Instituut voor Kerk en Samenleving, Groothertoginnelaan 45, tel. 452965, of bij Hans van Dam, Jeugd- en Jongerenpastoraat, Groothertoginnelaan 106, tel. 466004.

Rijn van Kooy
Hans van Dam

Reformen in Den Haag 10 april 1982

Komt de kerk aan jongeren toe?

Onder deze titel kondigden wij al eerder de diakonale conferentie op zaterdag 24 april a.s. aan. Op die dag zal van 9.45 uur tot 16.30 uur in de Ontmoetingskerk te Loosduinen uw aandacht gevraagd worden voor de mogelijke taken van de kerk in Groot-Den Haag.

In dit artikel leest u al enige vragen die de uitgenodigde gastspreker en panelleden ons zullen voorleggen. Gastspreker is: de heer W. M. van Andel (kinder- en zedenpolitie). Panelleden zijn: mevrouw A. Piscaer-directeur Maatschappelijk Advies en Informatiecentrum; de heer P. W. Burghgraaff -voorzitter G.K.S.; de heer J. Eerbeek - gevangenispastor voor jeugdigen; de heer R. de Graaff - ambulante jongerenwerker Haagse Jeugd Actie.

„Toenemend aantal zelfmoordpogingen bij jongeren zonder werk”. „Jongeren aan overdosis heroine overleden”. „Vandalisme schrikbarend toegenomen”. „Bejaarde overvallen uit verveling”. Deze signalen kunnen mensen in de krant lezen, maar ze dringen vaak niet door. Het blijft op afstand. Toch speelt dit zich af in de samenleving vlakbij ons.

Wat moeten we ermee, als een jongere schrijft: „Als je het gevoel hebt dat je niet meetelt in deze maatschappij omdat je geen werk hebt wordt je kwaad en zoek je met anderen iets op waarop je kunt afreageren”.

Wat kan een kerk doen die meestal uit mensen bestaat die „geluk” gehad hebben; die niet in een situatie opgegroeid zijn waarin velen zich nu bevinden? Vanuit hun werk vragen bovengenoemde spreker en panelleden ons, of er de moed bij kerken bestaat

om de positie van kansarmen te helpen verbeteren. Kansarmen, die door slechte scholing en weinig onderwijs, door vaak moeilijke woon- en werkomstandigheden eigenlijk niets hebben en ook niets te verliezen hebben.

Op de conferentie zullen we met elkaar proberen te zoeken naar antwoorden op vragen zoals: Hoe kan de kerk het leven in een grote stad echt leren kennen? Hoe kan zij betrokken raken bij mensen die verslaafd zijn; bij mensen die baanloos geworden zijn of bij jongeren die hun agressie afreageren? De conferentie is bedoeld voor predikanten, ouderlingen, diakenen en allen die zich bezig (willen) houden met deze problematiek. U bent van harte welkom in de Ontmoetingskerk, hoek Louis Davidsstraat/Aaltje Noordewierstraat. Voor diegenen die met het openbaar vervoer komen is de kerk te bereiken met de bussen 19 en 26. De deelnemersprijs inclusief lunch en koffie is gesteld op f 12,50 p.p.

Voor aanmelding en meer informatie kunt u terecht bij het Gereformeerd Instituut voor Kerk en Samenleving, Groothertoginnelaan 45, tel. 452965.